

Мандра дерè – Зап., от рум. вл., за нива, 1882 г.

Мандра ерì – Г.Ч., С 4, хълм., на който е имало *мандра*.

Мандра кузù – 1. Б., СИ 3, гора, в която имало *мандра*; 2. Гр., С 2,5, гора; 3. Зап., Ю 2, пасища, на които имало *мандри*; сега залесено с бор.

Мандралѣка – 1. Кр., И 2, обраб. земя, някога с мандри; 2. Сб., С 5, поляна, на която имало *мандри*; 3. Шив., С 5, гора, в която имало *мандри*.

Мандра юся – Нов., ЮЗ 1, от ар. чрез тур. *üs* 'основа, база, подпора'.

Мандрите – Тр., СЗ 4, поляна в гора с някогашна *мандра*.

Мандрйцата – Тв., СЗ 4.

Мандрището – Б.,С., З 1, ниви, където някога имало *мандра*.

Манова воденица – Г.Ал., СИ 4, някогашна воденица на р. Мараш, принадлежала на *Мановия* род.

Манов дол – Г.Ал., СИ 0,5, дол и рекичка, минаващи през селото. По името на известен местен род.

Манови грòбища – Г.Ал., ЮИ 1, някогашни гробища на *Мановия* род, лозя.

Мановите клàденчета – Коз., СЗ 2,8, извори, начало на *Улицица*.

Мановото – Сам., ЮИ 2, някогашни имоти на рода *Манови*.

Мантарлѣка – 1. Ж.в., СЗ 2,5, ниви, от тур. *mantar* 'гъба'; обраб. земя; 2. Глш., ЮЗ 4, обраб. земя.

Манчова бряст – Бин., ЮЗ 3, обраб. земя. В миналото – *брястово* дърво в нивата на *Манчо*.

марà, маарà – в местното тълкуване: пещера, от ар. чрез тур. *tağara* 'пещера'. – *Коджà* ~.

Марà дерè – Сл., СИ 3,5, рекичка, минаваща край пещерата Змейови дупки; водите ѝ временно се губят. Метафорично. *Пещерна*, в смисъл *подземна* река. Правен е опит да се преименува на *Змейова рекичка* по местна легенда.

Марàта – 1. Г.Ч., неуст.; 2. Б.п., СЗ; 3. Коз., С 6,5; 4. Сел., С 1,5, пещера.

Марà тарлà – Топ.

Марàш – 1. Глф., И, СИ 3; 2. Бл., С 8; Глш, СЗ, река, десен приток на р. *Мочурица*.

Марàша – 1. Ич., СИ 4; 2. Сел., ЮИ 2, място на някогашни лозя.

Марàшето – Тв., З 1, в миналото лозя, сега застроено – кв. „Изгрев”.

марàши – мн.ч. от *мараши*. – *Вèхтите* ~, *Гòрните* ~, *Дòлните* ~, *Под* ~, *Тякèнските* ~.

Марàшите – 1. Глф., СЗ 1; 2. Пан., Ю 1,2; 3. Сот., от търг за нива, 1914 г.; 4. Тр., СЗ 3,3; 5. Чин., СИ 2, места на някогашни лозя.

Марашлѣка – 1. Ор., от рум. вл., за 1882 г., неуст.; 2. Тв., З 1,5, изоставени лозя.

марàшче – умалително от *мараши*. – *Дòлното* ~, *Джумалййското* ~, *Турското* ~.

Мàрен – Бл., З, 2,4, обраб. земя, равно, с извори. ДИ: *Голя̀м Мàрен*.

Мàренски път – Бл., З, стар път за м. *Марен*.